

[Holstein.]

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsens Resolution siger jo, at der af Statsmyndighederne skal „skrides hurtigt og kraftigt ind mod ethvert Forsøg“ — ethvert Forsøg — „skjult eller aabent, som sigter til en Krænkelse af Grænsen“. Altsaa, ethvert skjult Forsøg, som sigter til en Krænkelse af Grænsen. Ja, jeg tør nok sige, at Sætningen ikke er klar. Forsøg tilsigter altid; jeg kender ingen Forsøg, som ikke har en Hensigt, som ikke tilsigter noget. Og skjulte Forsøg, ja, man kan jo ikke skride ind, før man er klar paa dem, og det vil sige, før Forsøgene er aabenbare; jeg har aldrig hørt, at man kan skride ind mod skjulte Forsøg, som ingen kender — og naar de paagældende Myndigheder kender Forsøgene, er det aabenbare Forsøg. Altsaa: Resolutionen er ikke klar, og den gaar for vidt, naar den rammer „ethvert Forsøg, som sigter til Krænkelse af Grænsen“, og ikke blot den Krænkelse, som er fuldbyrdet.

Og dernæst Aabenraa-Resolutionens Punkter 2 og 3, som kræver, at der „skrides hurtigt og kraftigt ind imod Urostiftere, hvad enten det er Enkeltpersoner eller Organisationer“. Her har jeg ogsaa tilraadet at begrænse i størst muligt Omfang til de Tilfælde, hvor det var rimeligt at skride ind og øve Retshaandhævelse. Jeg er gaaet saa vidt, at jeg siger, at selv om der forelaa retligt Grundlag for at skride ind, kunde det meget vel tænkes, at det vilde være politisk opportunt ikke at gøre det alligevel. Jeg har overhovedet fremhævet, at det slet ikke var politimæssige Foranstaltninger, som Aabenraa-Resolutionen ensidigt lægger Vægt paa, og Tinglev-Resolutionen ligesaa, som de vigtigste Midler til at skabe Ro, Sikkerhed og Tryghed i Sønderjylland, men helt andre Foranstaltninger.

Jeg vil saa nok spørge, hvad det er, den højtærede Statsminister, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er saa forargede over? Om hvad jeg her har sagt, har jeg nøje samraadet mig med sønderjydske Tillidsmænd nede i Landsdelen, baade Tillidsmænd, som var med paa Aabenraamødet, og som ikke var med paa Aabenraamødet, og jeg har ændret visse Punkter, visse Sætninger i mit Indlæg efter de Henstillinger, de kom med, hvorefter de har tiltraadt Talen. Derefter har jeg forelagt, hvad jeg har sagt her, for Mænd, hvis udenrigspolitiske og diplomatiske Skøn og Dømmeevne jeg tillægger langt, langt større

Betydning end det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers, endsige det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens, og de har fundet det berettiget og betimeligt, at jeg udtalte mig, som jeg har gjort. Hvad jeg har sagt, staar jeg fuldt ud ved, og jeg staar mine Vælgere i Sønderjylland til Regnskab for, hvad jeg har sagt.

Hvad det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen mener, er mig saa ligegyldigt, at jeg lige som han savner parlamentariske Udtryk, det ærede Medlem er jo efterhaanden udartet til at blive en fuldkommen slavisk ministeriel Tjenestemand, som det savner enhver Interesse at diskutere politiske og økonomiske Anliggender med.

Men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil jeg gerne bede om at sige klart og bestemt, hvad det er i min Tale, der er uforsigtigt og udæskende, og overfor hvem det er udæskende. Har jeg udtalt mig udæskende overfor den tyske Regering? Jeg har aldrig, hverken da den tyske National-Socialisme var en ecclesia militans, eller nu, hvor den er kommet til Magten, skriftligt eller mundtligt, direkte eller indirekte, sagt noget som helst om denne Bevægelse. Derimod har den social-radikale Presse her i Landet ikke taget i Betænkning at læse denne Bevægelse Teksten efter Noder og paa en meget kortsynet Maade, først da den var en kæmpende Bevægelse, og siden har den endda ikke kunnet dy sig for, hverken da Bevægelsen var kommet til Magten, eller da den var i Begreb med at komme til Magten, at spille de store Kritikere og Fornuftens og Kløgtens Defensorer overfor denne Bevægelse. Paa dette Punkt tror jeg, at selv det ærede Medlem Hr. Schmidt vil give mig Ret i, at jeg har taaleligt rene Hænder. Jeg betvivler overhovedet, at det ærede Medlem Hr. Schmidt i denne Sal vil finde ret mange Medlemmer, som har mere Forstaaelse og mere Sympati for den Bevægelse, som nu er kommet til Magten i Tyskland, end min Ringhed.

Jeg tror derfor ikke, den højtærede Regering har noget at bebrejde mig med Hensyn til min Stilling og mit Syn paa denne Bevægelse i Tyskland. Jeg har ikke insinueret, at den tyske Regering billiger Overgreb imod den danske Grænse — det har jeg intet Øjeblik paastaaet. Nej, hvad jeg har paastaaet, er, at de ledende nazistiske Førere i Slesvig-Holsten har udtalt sig, som de har, mod den danske Grænse, at det ærede Medlem Hr. Schmidt har udtalt sig, som han har, imod den danske Grænse, og at Dr. Goebbels har ladet den tyske Statsradiofoni udsende det ærede